

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010210
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2012:4412010210.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného C. Q. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 18.10.2012 takto

rozhodol:

Obžalovaný C. Q., nar. XX.XX.XXXX U. W. A., trvale
bytom W. A., T. F. XX,

je vinný , že

v presne nezistenom čase, v mesiaci apríl v roku 2011, v Nových Zámkoch, z pred stavby rodinného domu na Ulici Čižmárskej č. 11, spoločne s už odsúdeným Y. U., nar. XX.XX.XXXX, F. W. A. , J. Č.. X, odcudzili elektrickú rúru značky ARDO, model AR60 RM, v hodnote 350,- Eur, ktorá bola položená pred uvedeným rodinným domom, čím vlastníkovi A. N., W.. XX.XX.XXXX, M. F. W. A. , J.. F. Č.. XX, spôsobil škodu vo výške 350,- Eur,

t e d a

spoločným konaním s už odsúdeným Y. U. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 2Pv/232/2012 dňa 17.04.2012 obžalobu na obvineného C. Q. a Y. U. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v mesiaci apríl v roku 2011, v Nových Zámkoch, z Ulici Čižmárska 11, spoločným konaním odcudzili tam položenú elektrickú rúru značky ARDO, model AR60 RM, ktorú preniesli na štadión L. Gancznera a následne predali, čím poškodenému U. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom W. A., J. XX, spôsobili škodu vo výške 350,- Eur.

Obvinený Y. U. bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/66/2012 z 20.04.2012, právoplatným dňa 19.05.2012, uznaný vinným z uvedeného prečinu.

Obžalovaný C. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a vypovedal, že predmetnú rúru neukradol, zavolať mu Y. A., že má na predaj rúru za 50,- Eur aj s papiermi, že rúra je schovaná na futbalovom štadióne a že ju preniesie na Jeruzalemskú ulicu do kríkov, napriek tomu mu obžalovaný povedal, že tú rúru predať nevie. Obžalovaný ďalej vypovedal, že Y. A. začal obvolávať kvôli tomu kamarátov a tak sa o nej dozvedel aj Y. U. a o tri dni potom išli na Jeruzalemskú ulicu, kde bola rúra skrytá v kríkoch a oni ju vlastne A. ukradli. Y. U. zavolať Š., ktorému rúru naložili do auta a obžalovaný potom z miesta odišiel, takže ani nevie, za koľko ju Y. U. predal a až na polícii sa dozvedel, že to bolo za 10,- Eur. Obžalovaný vypovedal, že rúra mala poškodenú rúčku.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou z prípravného konania súd na návrh prokurátora podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy uviedol, že s Y. U. si prechádzajúc po Čižmárskej ulici v jarných mesiacoch roku 2011 v nočných hodinách všimli pred novostavbou rodinného domu položenú elektrickú rúru, Y. U. sa rozhodol, že ju zoberie, na trikrát ju preniesol na futbalový štadión, pričom on zatiaľ dával pozor, aby ich niekto nevidel a potom položili rúru v miestnosti, kde sa predávajú lístky. Následne išli domov, ráno sa stretli, Y. U. zavolať Y. Š., že majú na predaj elektrickú rúru, tento prišiel s vozidlom, zistil, že rúra má pokazenú rúčku a dvierka, rúru mu naložili do auta a Y. Varga dostal 10,- Eur.

Obžalovaný uvedené rozpory vo svojich výpovediach vysvetľoval tak, že takýmto spôsobom v prípravnom konaní nevypovedal, že takto vypovedal Y. A. pri konfrontácii, u neho našli aj fotky z toho domu, zápisnicu podpísal, avšak si ju pred podpisom neprečítal. Uviedol tiež, že v čase skutku užíval pervitín, avšak si pamätá všetko, ako sa stalo.

U. N., ktorý v prípravnom konaní vystupoval ako poškodený, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho brat A. N. je vlastníkom predmetného rodinného domu, ktorý je rozostavaný, ale on ho chodil kontrovať, v dome bola kompletná kuchynská linka aj so zabudovanými spotrebičmi, dom bol riadne uzamknutý. Uviedol, že v apríli 2011 sa išiel pozrieť do uvedeného domu a zistil, že z linky chýba rúra aj iné spotrebiče, batérie a že zloději sa museli dostať do domu cez vytlačené okno na prízemí.

Súd na návrh prokurátora podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že je vlastníkom rozostavaného domu, rúra, ktorú kúpil v roku 2010 za 640,- Eur, bola voľne položená v dome, bola zabalená vo fólii, v tom čase nebol ani dokončený plot okolo pozemku a dvere do domu boli len tak priložené drevami.

Svedok po výzve, aby sa vyjadril k zisteným rozporom vo svojich výpovediach, uviedol, že takto nemohol vypovedať, pretože rúra bola riadne zabudovaná v kuchynskej linke a dom bola riadne zamknutý. Následne však uviedol i to, že v súvislosti s krádežou do uvedeného domu na polícii vypovedal dvakrát s tým, že najskôr v apríli 2011 zmizla rúra, ktorá ale bola riadne zabudovaná v linke a aj dom bol zabezpečený a na jar roku 2012 druhý krát, kedy zistili odcudzenie aj ostatných spotrebičov a rôzne poškodenia a kedy aj chytili človeka, ktorý vyskočil z okna a utekal preč, pričom ho odovzdali polícii.

Svedok Y. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2011 ho oslovil obžalovaný, či nechce kúpiť elektrickú rúru, išiel preto s vozidlom na ulicu za pohostinstvom Kríž pri Jeruzalemskej ulici, kde bola v kríkoch predmetná rúra, bola zabalená v igelite, ale nie ako nový spotrebič z obchodu. Rúru spolu s

obžalovaným a Y. U. naložili do jeho vozidla a odviezli ju na dvor pri prevádzke jeho sestry, kde zistil, že je poškodená, nechcel ju preto ani zobrať, dal obžalovanému a Y. U. 10,- Eur s tým, že mu ich vráti, keď si prídu po rúru, čo sa však nestalo a preto ju dal nejakým Rómom. Svedok tiež uviedol, že počul, že nejaká partia chodila do uvedeného domu viackrát a išlo o iných ľudí.

Súd na návrh prokurátora podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že sa s obžalovaným a Y. U. stretol pri futbalovom štadióne na Námestí hrdinov, kam títo prišli na motorovom vozidle, kde mali naloženú elektrickú rúru zn. Ardo medenej farby, ktorá mala poškodené dvierka a to rukoväť, dal im preto za ňu 10,- Eur.

Svedok zistené rozpory vo svojich výpovediach vysvetľoval tak, že uvedeným spôsobom nevypovedal, ale že policajti boli za ním v práci s už napísanou výpoveďou, ktorú podpísal bez toho, aby si ju prečítal.

Súd na návrh obžalovaného vypočul svedka Y. A., ktorý vypovedal, že počul, že v uvedenom dome mali byť odcudzené nejaké veci, že zmizla aj nejaká rúra, pretože aj jeho vypočúvali na kriminálke s tým, že to mal urobiť on, avšak žiadne trestné stíhanie voči nemu nie je vedené, tiež nevie, či s tým má niečo spoločné obžalovaný a nevedel vysvetliť ani to, prečo obžalovaný tvrdí, že ho mal kontaktovať kvôli predaju uvedenej rúry.

Y. U., ktorý bol vyššie uvedeným trestným rozkazom zo spáchania predmetného trestného činu uznaný právoplatne vinným, na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka využil svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku a odmietol k veci vypovedať.

Súd ako svedkov vypočul povereného príslušníka PZ Ivana Markoviča, ktorému bola predmetná trestná vec obžalovaného v prípravnom konaní pridelená na realizáciu a ktorý v prípravnom konaní vypočúval obžalovaného, svedka U. N. a svedka Y. Š.. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol jednoznačne, že všetky výsluchy prebehli štandardným a zákonným spôsobom, po predchádzajúcom poučení s tým, že všetkým týmto osobám bolo pred podpisom zápisnice o ich výsluchu umožnené si ich prečítať. Obdobne vypovedali aj svedkovia Y. Y. E. R. F., ktorí boli pri výsluchoch jednotlivých uvedených osôb prítomní.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedka A. N., keďže v priebehu hlavného pojednávania bolo zistené, že svedok U. N. nie je vlastníkom predmetnej stavby domu ako ani v ňom umiestnených vecí. Svedok vypovedal, že je vlastníkom uvedenej rozostavanej stavby a pozemku pod ním, na jeho meno bolo vydané i stavebné povolenie, bližšie sa však k okolnostiam odcudzenia rúry nevedel vyjadriť, keďže dom chodil kontrolovať jeho brat U. N., ktorý krádež aj zistil.

Odborným vyjadrením bola hodnota odcudzenej elektrickej rúry zn. ARDO AR60RM bronzovej farby vyčíslená na 350,- Eur.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd vychádzal predovšetkým z výpovede obžalovaného z prípravného konania, kedy podrobne popísal okolnosti prípadu zhodne so zisteným skutkovým stavom. Zmenu výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako neverohodnú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a nezodpovedajúcu ostatným vykonaným dôkazom. V tomto smere súd poukazuje predovšetkým na výpoveď povereného príslušníka PZ vykonávajúceho jeho výsluch v prípravnom konaní a osôb, prítomných pri tomto výsluchu, ktoré obranu obžalovaného o spôsobe jeho výsluchu v prípravnom konaní vyvrátili a tiež s poukazom na výsluch obžalovaným navrhnutého svedka Y. A.. Na tento záver nemá vplyv ani výpoveď svedka Y. Š. na hlavnom pojednávaní, ktorého zmena výpovede v porovnaní s jeho výpoveďou v prípravnom konaní rovnako ním nebola podľa názoru súdu hodnoverne vysvetlená predovšetkým vzhľadom na vyššie uvedené výpovede svedkov - povereného príslušníka PZ, vykonávajúceho jeho výsluch a svedka R. F., prítomného pri jeho výsluchu a tiež vzhľadom na jeho kamarátsky vzťah s obžalovaným a s poukazom na okolnosti, za ktorých predmetnú rúru od obžalovaného a už odsúdeného Y. U. samotný svedok kúpil. Naviac, svedok Š. v oboch prípadoch vypovedal iba o okolnostiach, za ktorých sa odcudzená rúra dostala do jeho dispozície, nie však o samotnom odcudzení rúry, keďže priamym svedkom tohto skutku nebol. Keďže žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by obžalovaný predmetnú elektrickú rúru odcudzil priamo zo stavby domu z kuchynskej linky, súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania, predovšetkým výpovede samotného obžalovaného z prípravného konania uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, t.j. že obžalovaný spolu

s už odsúdeným Y. U. elektrickú rúru, ktorá bola vlastníctvom A. N. odcudzili z pred rozostavanej stavby jeho rodinného domu.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný vo výroku rozsudku popísaným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, pretože spoločným konaním s už odsúdeným Y. U. úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do objektu chráneného Trestným zákonom, ktorým je v konkrétnom prípade záujem na ochrane majetku fyzických a právnických osôb, tým, že si prisvojil cudziu vec jej zmocnením sa a spôsobil tak malú škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Záonné znaky uvedeného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená spôsobom vykonania a okolnosťami čin a mierou zavinenia obžalovaného.

Z odpisu z registra trestov, správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že tento z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Obžalovaný má záznam v evidencii priestupkov pre spáchanie priestupku z 08.03.2012 podľa § 108 odsek 1 písmeno e) Zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Obžalovaný bol dosiaľ 4-krát súdne trestaný pre rôznorodú, aj majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/54/2010 z 30.03.2010, právoplatným dňa 13.05.2010 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol podmiennečne prepustený dňa 17.08.2010 s určením skúšobnej doby 3 roky.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona (na rozdiel pri rozhodovaní o treste v trestnom rozkaze, a to vzhľadom na zmenu postoja obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní), avšak zistil u neho okolnosť priťažujúcu podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že už bola za trestný čin odsúdený). Trestný zákon za prečin podľa § 212 odsek 1 ustanovuje základnú sadzbu trestu odňatia slobody 0 až 2 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri prevahe priťažujúcich okolností zvýšil podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu a trest tak obžalovanému ukladal v sadzbe 8 mesiacov až dva roky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, a to vo výmere 8 mesiacov, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom na súčasné pomery páchatel'a považuje na jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú a súčasne majúca za to, že iný druh trestu než trest odňatia slobody na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti vzhľadom na predchádzajúce opakované odsúdenia obžalovaného na nepodmienečné tresty odňatia slobody nie je dostatočný. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu predchádzajúceho uloženého mu trestu odňatia slobody, súd mu v súlade s ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody a obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

V prípravnom konaní nárok na náhradu škody uplatnil ako poškodený U. N.. Vzhľadom na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že U. N. nie je vlastníkom rozostavanej stavby rodinného domu, ako ani hnutelných vecí v nej sa nachádzajúcich, t.j. ani odcudzenej elektrickej rúry, súd po tomto zistení na hlavnom pojednávaní podľa § 256 odsek 3 Trestného poriadku vyslovil, že sa U. N. ako poškodený na hlavné pojednávanie nepripúšťa. Svedok A. N. na hlavnom pojednávaní síce potvrdil, že je vlastníkom odcudzenej rúry, pričom výslovne uviedol, že svojho brata U. N. na zastupovanie v trestnom konaní nespĺnomocnil, tento však (i keď v dôsledku vyššie uvedeného postupu U. N. v prípravnom konaní) riadne a včas, t.j. do skončenia skráteného vyšetrovania v predmetnej veci, nárok na náhradu škody neuplatnil a preto súd v trestnom konaní o nároku na náhradu škody nerozhodoval, keďže takýto nárok

oprávnenou osobou, včas a riadne (§46 odsek 3 Trestného poriadku) uplatnený v trestnom konaní nebol. Uvedené však nie je prekážkou možnosti nárok na náhradu škody uplatniť v občianskom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).